

EXPUNERE DE MOTIVE

Numărul câinilor fără stăpân și răspândirea lor pe întreg teritoriul României, cu predilecție în aglomerările urbane a devenit un pericol real pentru siguranța și sănătatea omului. În combaterea acestui flagel social au fost abordate numeroase programe și soluții care, prin lipsa de coerentă și unitate în direcția rezolvării problemei, au eșuat.

Consecințele acestor eșecuri s-au reflectat în numărul alarmant de persoane mușcate de câini, care au trecut prin tratamente antirabice deosebit de traumatizante, dar și deosebit de costisitoare pentru bugetul alocat Ministerului Sănătății și Familiei. Numărul acestora este în medie de 40.000 pe an. Câinii fără stăpân transmit în jur de 24 de boli.

Prezenta Ordonanță de urgență vine și în sprijinul iubitorilor de animale care sunt încurajați în vederea adoptiilor responsabile.

În ultima perioadă, România s-a confruntat cu o deteriorare evidentă a imaginii externe, ca o consecință a acțiunilor derulate în București în vederea lichidării câinilor fără stăpân. Peste 130.000 de proteste scrise au fost adresate instituțiilor statului numai în ultimele 6 luni, peste 80% dintre acestea fiind transmise din străinătate.

Acțiunile publice de protest derulate în București, apelurile scrise și semnate de către personalități științifice și culturale din România, cât și indignarea mass-mediei internaționale concretizată în reportaje terifiante înregistrate în țara noastră, nu au făcut decât să creeze un dezavantaj net în planul de imagine transmis în întreaga lume.

În contextul în care și țările vecine, confruntate cu aceeași problemă, au abordat programe specifice propuse și susținute de către Comunitatea Europeană, considerăm necesară folosirea și în țara noastră a experiențelor care și-au dovedit eficiența în domeniul.

Indubitabil, statul are obligația să încurajeze prin lege și acțiuni educative respectul față de viață și moarte, ca o latură definitorie a demnității și spiritualității poporului român. România este una din primele țări europene care a promulgat, încă din anul 1935, Legea pentru protecția animalelor, lege abrogată ulterior de către regimul totalitar.

Deși organizațiile nonguvernamentale autohtone și internaționale activează în România în domeniul protecției animalelor, nu există nici un cadru legislativ care să stabilească norme generale și specifice de comportament față de animale și, mai ales, să sanctioneze actele de cruzime față de acestea.

Necesitatea promovării de urgență a unui act normativ cu acest conținut este impusă de statutul de țară europeană, adeptă a unei societăți moderne și tolerante.

În această conjunctură, România a fost supusă unor presiuni interne și internaționale, în vederea elaborării unui act normativ care să soluționeze problema câinilor fără stăpân, demers în care au fost consultate mai multe

organisme consacrate în domeniu, care au statut de observator pe lângă Consiliul Europei și Organizația Națiunilor Unite.

Textul acestei ordonanțe de urgență a primit sprijin public și aprecieri pozitive din partea instituțiilor și internaționale avizate în domeniu pentru modul de abordare a densității excesive a animalelor fără stăpân și a acțiunilor propuse pentru protejarea sănătății publice prin prisma dezideratului comun de protejare a oamenilor și a animalelor.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

